

Мери Ан Шафър – животът свършване няма

Авторката

Тя е родена на 1 януари, 1934 г. в Мартинсбърг, Западна Вирджиния.
Работила е в книжарници и библиотеки, била е редактор.

Без съмнение звучи тривиално, но тази книга е мечтата на живота ѝ - тя е първата и последна нейна творба. За зла участ, докато работи над романа, Мери Ан Шафър е диагностицирана с най-тежката болест – рак.

Авторката се обръща към своята племенница, Ани Бароуз, с молба да допише книгата.

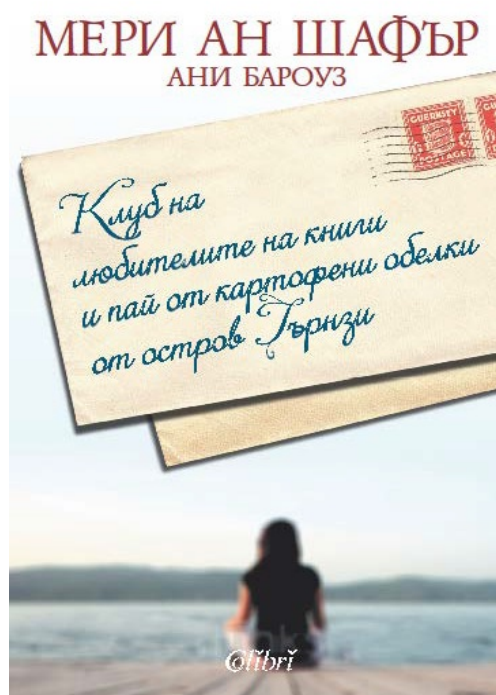
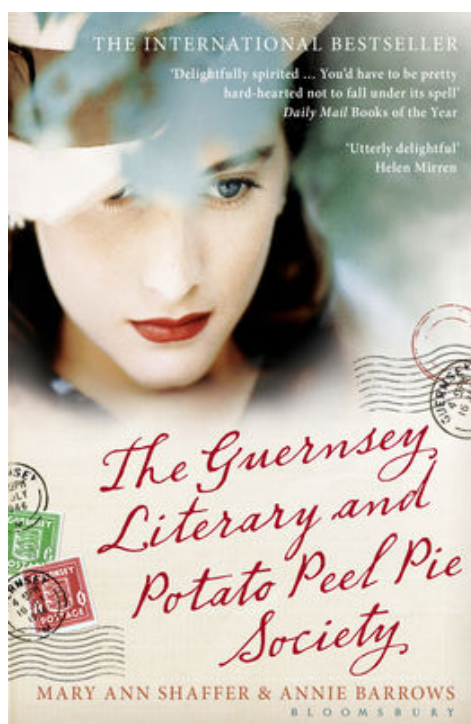

Мери Ан Шафър умира на 1 февруари 2008 г., само няколко месеца преди „Клуб на любителите на книги и пай от картофени обелки от остров Гърнзи“ да се устреми към сърцата на читателите.

.....

Очаквайте българското издание на „Клуб на любителите на книги и пай от картофени обелки от остров Гърнзи“ на 29 април!

Творбата е на първо място в списъка на бестселърите в „Ню Йорк Таймс“ за 2009 г. и с лекота се превърна в една от най-големите литературни сензации за последното десетилетие.

Анотация

Книга за човешката душа, за човешките избори и междучовешките мостове – това, което нито една война не може да сломи.

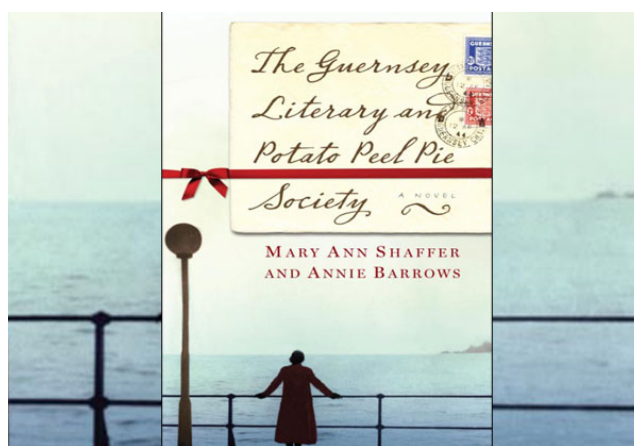
Невероятен епистоларен роман, обладан от духа на следвоенна Англия.

Зашеметяваща ретроспекция, която ни потапя в годините на германската окупация над о. Гърнзи, част от Нормандските острови.

Героична и човешки трогателна история, поръсена с хумор, която кара читателя да съпреживява и да се вълнува, сякаш е част от тази кореспонденция. Литературният клуб на Гърнзи е създаден като алиби, но така завладява своите членове, че те се вкопчват в книгата като източник на глътка свобода, която иначе им е отнета.

Една лондонска писателка решава да изтупа праха от застоялата си репутация като напише книга за окупацията, но сред творческото лутане в търсене на вдъхновение и историческа достоверност, все по-ярко започва да се откроява едно име... това на Елизабет.

Сюжетът

Годината е 1946-та и писателката Джулиет Аштън спешно се нуждае от вдъхновение. Провидението решава да се пошегува с нея – най-неочаквано получава писмо от Доуси Адамс, който пребивава на о. Гърнзи. Мъжът се е сдобил с нейна творба и това го подтиква да инициира кореспонденция. Когато ѝ разкрива, че е член на Клуба на любителите на книги и пай от картофени обелки, любопитството на Джулиет е възбудено до краен предел и тя започва да общува и с други представители на това миниобщество. Островът е под германска окупация, а в две посоки хвърчат писма и тя внезапно осъзнава, че клубът е не по-малко мистериозен от своето име...

Екранизации

Брилянтната Кейт Уинслет ще се превъплъти в Джулиет Аштън на екрана. Филмовата версия на романа заслужи режисьор като Кенет Брана. Снимките започнаха през март миналата година.

Любопитни факти

Ани Бароуз е автор на детската поредица „Айви и Бийн“, както и на „Вълшебната половина“.

Гърнзи е вторият по големина британски остров в Ламанша и представлява хълмиста местност със стръмни брегове.

Мери Ан Шафър проявява любопитство към Гърнзи по време на едно свое посещение в Лондон. Сякаш за да удовлетвори внезапна прищявка, тя заминава за острова, но там скоро пада опасна мъгла и възпрепятства завръщането ѝ. Междувременно писателката попада на книга с необикновено заглавие и островите в Ламанша я запленяват. Много години по-късно, когато собственият ѝ литературен клуб я предизвиква да напише книга, тя се сеца за Гърнзи.

Мери Ан Шафър – цитати от романа

„Не искам да бъда омъжена, само за да бъда омъжена. Да прекарам остатъка от живота си с човек, с когото не мога да разговарям или, което е по-лошо, не мога да мълча. Не си представям по-голяма самота от тази.“

„Затова обичам четенето. Нещо мъничко те грабва в една книга и става повод да се обърнеш към друга. Тя пък те води към трета книга. Това е геометрична прогресия, на която не ѝ се вижда края и чието основание е чистокръвното удоволствие.“

„Четенето на хубави книги унищожават удоволствието от четенето на лоши. А лошите са повече.“

„Навярно книгите притежават някакъв вътрешен инстинкт, който ги свързва с тяхната съвършена публика. Би било прекрасно да е така.“

„Мъжете винаги са по-интересни в книгите, отколкото в живота.“

„Естествено къдравата коса е проклетие. Никога на никого не позволявай да те уверява в обратното.“

„Тя е от онези жени, които изглеждат твърде добре на 60 години, за да са били красиви на 20. Искане ми се и за мен да мислят същото един ден.“

„Когато синът ми Иън почина, те ме утешаваха с думите „животът продължава“. Какъв нонсенс, мислех си, разбира се, че не е така. Смъртта е тази, която продължава. Иън ще бъде мъртъв и утре, и догодина и... Има ли край тъгата?“

„Само си помисли! Бихме могли толкова дълго да копнеем един за друг и да се преструваме, че не го забелязваме. Честолюбие и обсебяване, която може да съсипе живота.“

„Това винаги е било удивително за мен. Хората влизат в книжарниците, просто така, за да се пошляят и евентуално да зададат на продавача онези

вечни въпроси: за какво се разказва, чели ли сте я, добра ли е. И никога не знаят кои ще бъдат после, след като са прочели книгата.“

„По азбучен ред ли си подреждате книгите в домашната библиотека?
(Надявам се, че не).“

„През целия си живот съм смятала, че една история приключва, когато двамата главни герои се сгодят – в края на краищата, онова, което е устройвало Джейн Остин, би трябвало да устройва всеки друг автор. Но това е лъжа. Историята сега започва. И всеки нов ден прибавя към нея нов епизод.“

Отзиви за романа и авторките

„Този епистоларен роман е майсторски разказ за германската окупация на един от островите в Ламанша и неговите граждани. История за силата на човешкия дух в едно толерантно общество, поднесена неочаквано и талантливо.“

Лин, Ричфийлд, Охайо

„Не си спомням кога за последно попаднах на толкова умно и пленително четиво – един пулсиращ свят, който те кара да забравиш, че е населен с персонажи, а не с живи хора, твои приятели и съседи. Погледете се с тази книга, не мога да я препоръчам така, както заслужава.“

Елизабет Гилбърт, автор на „Яж, моли се и обичай“

„Мери Ан Шафър и Ани Бароуз са създали очарователна и затрогваща книга – урок по история, написан в стила на Джейн Остин. Писмата в „Клуб на любителите на книги и пай от картофени обелки от остров Гърнзи“ не са адресирани към вас, но са предназначени за вас. Това е книга, която всеки трябва да прочете. Истинска находка.“

Сара Адисън Алън, писател

„Кой ще обикне тази книга? Всички онези читатели, които са съгласни с фразата *четенето не ти позволява да изкуфееш*. Иронична, проникателна и забавна.“

Мери Дориа Ръсел, писател

„Чаровна..., толкова интелигентна, витална и вълнуваща.“

Пъблишърс Уийкли

„Притиснете ръка към сърцето си, защото иначе то ще отлети към магичния литературен остров на Мери Ан Шафър и Ани Бароуз. Този роман е микс от изящно писане, силни емоции, божествена атмосфера и изключителни образи. Ще прелиствате страниците, за да се влюбите във всеки един от тях.“

Крис Радиш, писател

„Великолепна... Топло, нежно и неимоверно забавно четиво. Истинско тържество на силата на писаното слово.“

Лайбръри Джърнал

„Несъмнен призвор.“

Киркус Ревю

„Бижу. Малък шедьовър за любовта, войната и неизмеримата утеха, която носят добрите книги и верните приятели.“

Пийпъл

„Никога не съм изпитвал такова отчаяно желание да се присъединя към литературен клуб, каквото изпитвам към „Клуба на любителите на книги и пай от картофени обелки от остров Гърнзи“. Омагосваща книга.“

Крисчън Сайънс Монитор